

discussió, defensàrem tres punts cabdals: el canvi de règim en discutir-se la totalitat de la nostra proposta (l'Institut, tot i no estar conforme amb l'anterior conveni, segons se'ns digué, no presentà cap proposta), el reconeixement dels Col·legis com autoritat única en l'organització i nomenament del personal tècnic facultatiu subjectant-se als reglaments que els inscrits lliurement i sols amb les limitacions legals, es donguin en cada regió, i, per últim, el tant alçat per embarassada com a base dels pagaments per serveis.

Des del primer moment ens adonàrem de què, com és lògic en un ambient totalment burocràtic, era irrespirable el règim que permetria escapar-se del "médico-funcionario", ideal dels tècnics de l'I. N. de P. Nosaltres consideràvem, en canvi, com a base de la llibertat professional l'organització dels serveis pels metges, així com considerem que és l'única garantia que es pot donar als qui paguen l'assegurança de què aquest respon als seus fins.

Com que no ens enteníem de cap manera partint de punts totalment oposats, es cregué oportú, per part dels elements de l'Institut (val a dir que sols un d'ells era metge) passar a un altre punt.

Amb pena tingueren d'acceptar que els pediatres quedessin de moment al marge de l'assegurança, car consideràvem que, per ésser ben atesa l'assegurança, calia el seu concurs, però, no havent-hi davant de la llei i del reglament manera de defensar el nostre punt de vista, no tinguérem més remei que cedir a raons purament de llegista, però no de convenciment, ja que inclús se'ns reconegué la raó, però s'hi oposava la llei.

La discussió tornà a ésser laboriosa en tractar del redactat de la base 5, en la que demanàvem el control de la gestant pel metge. Oïrem com a raó suprema justificativa de què no es podia accedir a la nostra petició la següent frase: "Si el seguro no da una buena asistencia, quizás el convenio de Vdes. la mejora, pero si el legislador se conformó con ésto, nosotros no podemos hacer nada". En aquest moment hem d'anotar un fet molt particular, el que parlava era el legislador en persona.

Es concedeix més endavant com a gran concessió que hom recomanaria a la gestant que anés a veure el metge o la llevadora abans del part, però sense reconèixer l'oportunitat d'una sanció en cas de què no ho fes; en canvi, hom veu que la falta

d'un petit detall oficinesc és suficient per llevar el dret de l'assegurada als beneficis de l'assegurança.

En aquest pla, després de perllongades discussions sense avantatge de cap costat, arribàrem el sisè dia a discutir la base 9 (cal dir que no níhaviem aprovada ni rebutjada cap, tot es deixava provisional), la que fa referència a organització, construcció de clíniques i nomenament del personal facultatiu de les mateixes. Es negà la solvència i la garantia científica als Col·legis de Metges per emprendre aquests afers i entendre-hi. Aquestes qualitats eren, però, reconegudes a l'I. N. de P.

En fi, com que es feia un bon xic difícil d'apairar les opinions i els punts de vista tan distants, per facilitar un acord, si aquest hagués estat possible, es separà la base 9 en dues parts, la primera, que fa referència a la construcció de clíniques *quan els mitjans econòmics ho permetin*, fou aprovada admetent-hi un cert dret d'inspecció per part dels Col·legis i, en la segona part, la referent al nomenament de personal mèdic que hauria d'actuar en les mateixes, en l'articulat 4 del Decret llei es dona d'una manera clara i precisa l'autorització als Col·legis per nomenar-lo. Davant d'aquesta disposició que reconeix un dret que no podem cedir de cap manera, el Sr. President del Consell de Col·legis i els representants de Madrid i de Catalunya esgotaren tots els arguments legals purament i d'ordre moral i els que eren demostratius de què aquella era l'única manera de garantir una lleial col·laboració del metge i una real eficàcia de l'assegurança. No aconseguírem modificar l'actitud francament negativista dels legistes, erem a un corriol sense sortida. Després d'un breu canvi d'impressions, acordàrem donar per acabada la nostra tasca davant l'I. N. de P.

Aleshores, els representants de l'Institut demanaren un ajornament per tal de consultar amb altres directius i amb les entitats col·laboradores, per facilitar la solució que no pot ésser altra que la justa; assentírem a l'ajornament, continuant amb l'anterior conveni amb caràcter provisional mentre i tant no es doni satisfacció a les justes aspiracions nostres, basamentades més que en res en el compromís que adquirim de servir com és precís a les obreres, que se'ns confien en el sublim moment de la maternitat.

Companys, aquest és l'estat actual de la qüestió; cal meditar ara la importància del succeït amb aquesta primera assegurança que els conces-